

ईक्ष्ण *n.* oculus - ejecto अ ante णा) identidem, iterum ac saepius. N.9.34. A.10.54.

अभीप्सु (ab ईप्सु, Desid. irr. rad. आप् adipisci - v. gr. 540. - praef. अभि s. उ) adipiscendi cupidus. N.5.2.

अभीष *m.* (r. इष् ire, desiderare s. उ) habena, frenum.

अभ्यङ्ग *m.* (r. अङ्ग ungere s. अ) unctio. UP.50.

अभ्यधिक (ab अधि praef. अभि s. क) superior. N.21.14. Br.1.8. v. अधिक.

अभ्यन्तर *n.* 1) intervallum, loci et temporis. BH.5.27. HIt.5.17. 2) pars interior, medium. UP.49.

अभ्यर्चन *n.* (r. अर्च praef. अभि s. अन्न) cultus, veneratio. N.12.78.

अभ्यर्थना *f.* (r. अर्थ s. अन्ना, fem. ab अन्न) precatio, rogatio, petitio. SA.4.27.

अभ्यवहार (r. ह्व afferre praef. अभि + अत्र s. अ) cibus.

अभ्यवहार्य *n.* (r. ह्व afferre praef. अभि + अत्र s. य) cibus. UR.39.1.

अभ्यसूयक *m.* (r. denom. असूय q.v. s. अक) exsecrator. BH.16.18.

अभ्याश *m.* v. seq.

अभ्यास *m.* (r. असु cl.1. q.v. s. अ) 1) propinquitas, vicinitas. N.9.10. DR.8.13. 2) exercitatio, usus, experientia. BH.12.12.18.36. 3) educatio, disciplina, institutio. HIt.5.14.7.4. Scribitur etiam अभ्याश. (Cf. अभ्यस्त, अभ्यसन, अभ्यस्य apud Wils. ed.2.)

अभ्युत्थान *n.* (r. स्था praef. अभि + उत् ejecto सू - v. gr. 694. - s. अन्न) actio surgendi. BH.4.7.

अभ्युदय *m.* (r. इ ire praef. अभि + उत् s. अ) felicitas. UR.94.1.infr.

अभ्युपपत्ति *f.* (r. पद् ire praef. अभि + उप s. ति) favor, benevolentia. SAK.54.2.infr.

अभ्र 1. *p.* (गत्याम्) ire.

अभ्र *n.* (ut mihi videtur, ex अभ्रर aquam gerens, ejecto व् et अ (*), cf. अभ्रुद et जलद) nubes (gr. ὄμβρος, lat.

(*) Confirmatam vidi hanc explicationem linguā zendicā, ubi ābērēta (acc. ābērētārem), quod corruptum est ex abbērēta, significat qui aquam affert (gr. comp. 44.).

imber insertā nasali, nisi haec pertinent ad अभ्रर coelum vel अभ्रम् aqua; cf. etiam umbra).

1. अभ्र 1. *p.* (गतिभजनशब्देषु) ire, colere, sonare.

2. अभ्र 10. *p.* (रोगे) aegrotum esse.

अमति *m.* (ut videtur a r. अभ्र ire s. ति servato classis caractere अ) tempus (lith. amz'is longum tempus; ad rad. अभ्र etiam referri possit lat. an-nus - ita ut sit pro am-nus - et gr. ἔνος, ἔννος).

अमर (ex अ priv. et मर moriens, in fine comp., a r. मृ mori s. अ) 1) Adj. immortalis. HIt.3.5. 2) m. deus. SU.1.22.

अमरप्रभ (BAH. e praec. et प्रभा f. splendor) immortalium splendorem habens. N.13.54.

अमरत्व *n.* (ab अमर s. त्व) immortalitas. SU.1.22.23.

अमरा *f.* (ab अमर). Nomen Indri sedis aut urbis.

अमरावती *f.* (Indri sede praedita, a praec. s. वत् in fem.). Nomen Indri urbis, sedis, palatii. IN.1.42.

अमरोपम (BAH. ex अमर et उपमा f. similitudo) immortalium similitudinem habens. H.2.27.

अमर्त्य (KARM. ex अ priv. et मर्त्य) immortalis.

अमर्ष *m.* (KARM. ex अ priv. et मर्ष patientia, tolerantia, a r. मृष s. अ) ardor animi, ira, iracundia. BH.12.15. UP.43.

अमर्षण (KARM. ex अ priv. et मर्षण patiens, tolerans, a r. मृष cl.10. s. अन्न) iratus, iracundus, vehemens. DR.7.17. N.12.54.

अमस *m.* (r. अभ्र ire s. अस) tempus.

अमा Praep. cum. NALOD.1.53.

अमात्य *m.* (a praec. s. त्य) qui est a consiliis, Wils. «a minister, a counsellor».

अमानुष (KARM. ex अ priv. et मानुष humanus) quod est supra hominem (übermenschlich). N.23.5.

अमित्र *m.* (KARM. ex अ priv. et मित्र n. amicus) inimicus, hostis. N.12.33.

अमी hi, illi, v. gr. 271.

अमुत्र Adv. (ab अमु stirpe pronominis अदस् in casibus obl. - gr. 271. - s. त्र) illic i. e. in illo, futuro mundo,